

Amorul-ce mister !

Lucian-Horațiu Hînsa

Dulce rază-a nemuririi,
Croiește-ți drum în pieptul meu !
Ridică, tainic înger,
Blestemul împietririi
Și fă-mă, suflet cald, să simt
Un suflet apropiat
De-al meu.

Căci sunt vremuri întristate
De dureri nevinovate-
Duh al plăcerii , duhul Cupid, călătorind scânteie zarea
Ocrotindu-mi marea,
Fericindu-mi gândul.

Un vuiet lin se perindă
În lacrimi de lumini argintii
Trecutul și viitorul să-l surprindă
Călăuzind nădejdea, în dansul zărilor pustii.

Oh- libertate necuprinsă,
Cât de mult ești adorată
În suflet schimbător,
De pământ totuși legată ...
Aș vrea să pot zbura ca tine,
Înger din văzduh,
Soarele și luna-n față,
În trecutu-mi doar pământ.

Dar oare mai există ea?
Ea- ce doru-mi mângâia
Ea- ce ploaia alunga
Și străfundu-mi lumina?

Cupidon străluce vise de noroc,
În raze stranii, dar senine, ce-mi aprind în suflet foc-
Iar misterul ce înveșmântă
Blânda înțelepciune sacră
Este amorul ce descântă
Viața-mi pustiită toată.